

פרק עא

מאכלי סעודת פורים

א. מצוה לאכול פה בפורים א, ויש לאכול פת יותר מכביצה בתוך אכילה פרס ב.

ב. מצוה להרבות בסעודה ג, ויתקן סעודה נאה כפי אשר תמצא ידו ד.

א) המג"א סי' תרצ"ה סק"ט כתב כי לא מצינו שיהיה חייב לאכול פת בפורים ויכול לפטור עצמו בשאר מיני מטעמים עיי"ש, ובמו"ק שם כתב לדחות דבריו שא"א לומר כן הואיל ונאמר ימי משתה ושמחה לא סגי בלא פת, וכ"כ בשו"ת מהר"ם שיק או"ח סי' ש"מ, שו"ת שאילת יעקב סי' ס"ג, שו"ת פני מבין או"ח סי' רל"ז וערוה"ש ס"ז, ובאמת כבר מבואר כן במאירי ביצה דף ט"ו ע"ב וז"ל אבל פורים צריך קביעות סעודה משום שמחה יתירה וכו' עכ"ל, וא"כ נהי דליכא חיוב כ"כ שיצטרך לחזור לברך ברהמ"ז אם שכח על הנסים, אבל עכ"פ איכא מצוה לכו"ע לאכול פת, וכ"כ בנמוקי או"ח סי' תרצ"ה וציין להתוס' ברכות דף ל"ח שכתב על לחמניות אם קבע סעודתו עליהו כמו בפורים מברך המוציא, וכ"כ בתוס' שם דף מ"ב ע"א בד"ה לחמניות.

ב) שו"ת מהר"ם שיק או"ח סי' ש"מ.

ג) רמ"א סימן תרצ"ה ס"א, וביאור הגר"א ציין המקור מגמ' מגילה דף ז' ע"ב דאמרי אב"י כי נפקי מבי מר הוי שבענא כי מטאי להתם קריבו לי שיתין צעי דשיתין מיני קדירה ואכלי בהו שיתין פלוגי. וכ"כ המאירי במגילה דף ז' ע"ב חייב אדם להרבות בשמחה ביום זה באכילה ושתיה עד שלא יחסר שום דבר עכ"ל, וכ"כ בשבלי הלקט ענין פורים סימן כ"א וחייב אדם לשמוח בפורים ולהעדן במיני מאכל ומשתה וכו' עכ"ל. וכ"כ בלבוש סי' תרצ"ה ס"א מצוה להרבות בסעודת פורים דמשתה ושמחה כתיב,